

Opråb til kommunen: I tænker alt for lidt på de handicappede og alt for meget på pengene

Jeg var bisidder ved et sådant møde, hvor forældrene (til to børn med handicap) fortalte, at de fire årlige møder kostede dem forudgående angst og nattesøvn, for: Vil kommunen nu (igen) skære i hjælpen? Den kommunale leder sagde i et øjeblikks eftertanke: "Måske skal vi stresser forældrene lidt mindre med møder", skriver Viggo Jonassen. Arkivfoto: Ida Guldbæk Arentsen/Ritzau Scanpix
14 dec. 2020 kl. 09:03

Viggo Jonassen, socialhøjskolelektor, Risskov, tidligere medlem af Aarhus Byråd for Enhedslisten og tidligere formand for Aarhus Kommunes sociale forbrugerråd

Aarhus i Ankestyrelsens "Det sociale danmarkskort" er noget af en gyser. Socialrådmanden piver en del over hele regelværket – han mener, det er indviklet, og at indvikletheden er grund til, at Ankestyrelsen omgør så mange århusianske afgørelser. Det er vås.

En ganske stor del af fejlene bunder i sparebestræbelser – retsstridige sparebestræbelser.

Et eksempel herpå er daværende socialrådmand Thomas Medoms spareplan, en gyser, på børnehandicapområdet i januar 2015. Den, der bl.a. førte til de berygtede forældrebetalingssager, hvor 73 familier endte med fritagelse for betaling – de fleste uden at være nået frem til Ankestyrelsen.

I september 2016 leverede rådmand Medom på forespørgsel en oversigt over nedskæringsrunder på voksenhandicapområdet. Også en gyser.

En del af de anker, hvor borgerne får medhold over for kommunens retsstridige afgørelser - også i 2019 - er skrevet på min computer. Hvis kommunens jurister læste ordentligt på de sager, ville sagerne ikke nå frem til Ankestyrelsen – man havde erkendt fejlene og lavet afgørelsen om, før Ankestyrelsen pålagde at gøre det.

Hvis nogen tror, at Aarhus Kommune er rundhåndet med hjælp til voksne handicappede eller til forældre med børn med handicap, tror de fejl!

At have barn/børn er velsignet – og dyrt og arbejdsomt. Familier med barn med handicap har umådelige mængder ekstraarbejde og ekstraudgifter. Når de søger kommunen om hjælp, for eksempel i form af dækning af tabt arbejdsfortjeneste, når handicappet fremtvinger ekstra pasningsbehov, og/eller dækning af handicapbetingede merudgifter, udviser kommunens

sagsbehandlere på rådmandens vegne stor nidkærhed i vurderingen af, om pasningen og udgiften nu også virkelig er et merarbejde og en merudgift.

Kørsels- og undersøgelsestid til læge og hospital. Kørsel til fysioterapi. Udskiftning af slidte hjælpemidler. Opgaverne er mange. Kommunen indkalder til halvårlige og helårlige møder med gennemgang af sagen for at vurdere, om "hjælpe-behovet er blevet mindre".

Jeg var bisidder ved et sådant møde, hvor forældrene (til to børn med handicap) fortalte, at de fire årlige møder kostede dem forudgående angst og nattesøvn, for: Vil kommunen nu (igen) skære i hjælpen? Den kommunale leder sagde i et øjeblik eftertanke: "Måske skal vi presse forældrene lidt mindre med møder".

Når nu anledningen er Ankestyrelsens sociale danmarkskort: Ankestyrelsen tager kun stilling til, om kommunens afgørelse er retligt forkert. Den tager ikke stilling til, om afgørelsen er rimelig og hensigtsmæssig i forhold til familiens problemer. Hvis den gjorde det, ville omgørelsesprocenten vokse væsentligt.

De socialrådgivere, som jeg selv i 28 år har uddannet, bruger ALT, ALT for megen energi på – på rådmandens vegne – at vurdere, om en ønsket hjælp kan afslås. Og de bruger ALT, ALT for lidt energi på – på kommunens vegne – at vurdere, hvilken hjælp der er behov for, for at familiens daglige arbejdsbelastning grundet handicappet kan lettes lidt.

Hvis nogen tror, at Aarhus Kommune er rundhåndet med hjælp til voksne handicappede eller til forældre med børn med handicap, tror de fejl!